

Bő egy hónap alatt lezavarták a női kézilabda Bajnokok Ligájának őszi sorozatát, ami amolyan bemelegítő a februári folytatás előtt. Főleg, hogy az erőviszonyok nem sokat változtak, továbbra is Keleten dől a lé, épp ezért meglepetés a rosztovi gárda vesszőfutása, még akkor is, ha a májusi eleji F4 döntőseitől kaptak ki oda-vissza...

Az igazi meglepetés a Krim csoportgyőzelme

Ljubljanában a Bon- és Tiselj-érák óta nem ünnepelhettek ilyen sikert, de valljuk be: a leggyengébb négyesben szerepeltek. Ettől függetlenül le a kalappal a fiatal, de annál ambiciózusabb csapat előtt. Két fordulóval a vége előtt még az is benne volt a pakliban, hogy utolsók lesznek, de a harmadik északi kiruccanásukat már siker koronázta, a Larvik vendéglátását 36 góllal hálálták meg, így lépéselőnybe kerültek a norvég bajnokcsapattal szemben, már ami a negyeddöntőbe való jutást jelenti.

Gyorsan hozzáteszem, ez csak vicc, mert egyik csapatnak sincs keresnivalója az áprilisi ki-ki meccseken. Nézzük is inkább, mi történt a másik három csoportban.

A Buducsnoszt megszenvedett a nyitányon, **Neagu** hiányában a tíz gólt szerző **Bulatovics** vezérletével csak az utolsó percben sikerült megnyerni a Metz elleni hazait. A visszavágó simábbnak tűnt, néggyel is vezettek a vendégek az első félidő derekán, de a derék szoknyás

lányok megfordították a meccset, nyertek hárommal, így a Metz tűnt befutónak az első helyre, csakhogy Müller bácsinak is volt ehhez egy-két szava: az utolsó meccsen a Thüringernél vendégeskedtek, ahol a hazaiak kikapcsolták a franciák motorját (
Zaadi
csak az utolsó 10 percben érvényesült, addig esélyt sem adtak neki, hogy támadja a kaput),
Gros
lőtt rendületlenül, de belefáradt, a németek kontráztak és simán hozták a meccset, a Budunak pedig az első helyezést.

Meglepetéssel indult a Ferencváros szereplése is. Szó szerint, mert indulás előtt kaptak egy hidegzuhanyt Érden (ötgólos előnyt elszórakozva 31-30-ra kikaptak, ami egyben a bajnoki cím elúszását is jelentette, ismervén a lebonyolítást), de ahogy lenni szokott, ilyen

pofon után harapnak a legjobban az Elek-lányok.

Azonban ezen titkos reményeim már-már elúsztak a ködben, ugyanis a Vardar gyönyörű arénájában (amit az orosz tulajdonos csak úgy oda pottyantott a szintén saját tulajdonú Hotel Russia mellé) **Penezics** megállíthatatlannak tűnt, csak úgy szedte ki a pókhálókat a kapuk sarkaiból, a másik hatoson pedig nem igazán érvényesült a **Snelder** a darálóban, csak a belső emberek betöréseiben bízhattunk.

S nem hiába! Szünet után egyre sikeresebben siklottak át a tömegben dominálo falon és a **Szu**

szlina-Leynaud
páros sem nagyon találkozott a labdával, míg a túloldalon Szikora épp ellenkezőleg. Penezics fáradni látszott,
Lacrabere
bemelegedett, Radicsevics is beintett még egyszer a hangpárbajt akkor már uraló ferencvárosi tábornak, de már nem az előrejelzések szerint alakult a meccs! Sokkal inkább Kovacsics, Pena és Szucsánszki diktált, na meg Elek Gábor, aki tőle szokatlan módon bizalmat szavazott Monorinak, aki élt is vele: betörés – hetes, majd átlövés – kapufa és betörés – gól lett a mérlege, valamint vezetés pár perccel a vége előtt.

Az orosz hölgyek (persze, az EHF-nél ez is belefér, hogy orosz tulajdonú csapatnak orosz játékvezetőket küldjenek) kicsit még billentettek a pályán, de a végén arról már nem ők tehettek, hogy **Szucsánszki** 25 méteres ejtése a bal kapufán pattant. A döntetlen is hatalmas sikernek számított, hisz a sorozat egyik várományosa otthonában lett kiharcolva. Nem csoda, hogy a lányok a lelátó felső részébe is felmentek, hogy a szurkolókkal lepacsizzanak és megköszönjék a biztatásukat. Mint ahogy az sem csoda, hogy a sajtósoknak beígért meccs utáni protokoll elmaradt a szálloda impozáns tetőteraszán...

Innen kezdve minden meccs papírforma volt a csoportban, a Lipcse-Asztrahanocska versenyfutás a nullpontos továbbjutó helyért idegenben lőtt több góllal billent az oroszok javára.

A „halálcsoportban" a Midtjylland helytállása megsüvegelendő, de a hazai meccseken aratott sikerek csak a harmadik helyre voltak elegendők, ugyanis összevetésben három góllal jobb volt a címvédő, így a Győr mellett Bukarest is kvalifikálta magát a mindenképpen magasabb szintű csatákat ígérő középdöntőbe. A csoportelsőség már a bukaresti összecsapásuk második félidejében eldőlt, azt a játékrészt 18-11-re nyerték a Rába-partiak, főleg Amorim és Löke (aki ezután bejelentette: állapotos, emiatt ideiglenesen befejezi pályafutását) kiemelkedő játékának köszönhetően.

Kb. két hónap múlva innen folytatják:

I. csoport:

1. Vardar 4 3 1 0 134 – 102 7 pont

2. Buducsnoszt 4 3 0 1 106 – 92 6 pont

3. Ferencváros 4 2 1 1 116 – 115 5 pont

4. Metz 4 2 0 2 97 - 92 4 pont

5. Thüringer 4 1 0 3 91 – 110 2 pont

6. Asztrahanocska 4 0 0 4 102 – 135 0 pont

II. csoport:

1. Győr 4 3 0 1 114 – 95 6 pont

2. Krim 4 3 0 1 112 – 110 6 pont

3. Larvik 4 2 0 1 114 – 113 4 pont

4. Midtjylland 4 2 0 2 90 - 101 4 pont

5. Esbjerg 4 1 0 3 110 – 113 2 pont

6. CSM Bukarest 4 1 0 3 96 - 104 2 pont